

EL DITET

MARTÍ ANDREVÍ (MD-) 50m

Primera ascensió a càrrec d'Albert i Oscar Masó l'any 2004.

Via curta però més interessant del que pugui aparentar a primer cop d'ull. Després d'uns primers metres desagraïts la via guanya en interès. Especialment bonica és la segona tirada que transcorre per un mur de roca de qualitat.

Material: 6 cintes i alguna бага savinera.

Del conjunt de la Mà de Déu el Ditet és el monòlit més discret. Fent parella amb l'Agulla fàcil passa més o menys desapercebut al costat dels seus il·lustres veïns. No obstant i a banda de la preciosa Aresta sud recorreguda per la clàssica [Auqué-Muñoz](#), al vessant oest s'enfila la ben trobada Martí Andreví.

De traçat encertat a pesar d'uns primers metres desencoratjadors ens deixa un bon sabor de boca, amb una llaminera placa per vertical, que amb un grau més que moderat farà el delit de totes aquelles ànimes enfiladisses que s'arribin a aquesta preciosa raconada dels Frares Encantats.

- **Via:** Martí Andreví
- **Zona:** Montserrat – Frares Encantats
- **Llargària:** 50 metres
- **Dificultat:** V (MD-)
- **Dificultat obligada:** V
- **Exposició:** Mitjà
- **Compromís:** Mitjà/baix
- **Equipament:** Equipada amb espits
- **Material:** 6 cintes i alguna baga savinera
- **Orientació:** Oest
- **Valoració:** ***

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Lloro (marques blaves). Quan siguem a l'alçada de la nostra agulla abandonem el corriol, travessem un petit torrent i acabem d'arribar a peu de via, situat al capdavall de la canal del Dit.

La via:

Des del peu de via no veurem cap expansió. Els primers metres són bastant desagradats, amb la típica textura del rocam ombrívol. No obstant ens podem anar assegurant convenientment a còpia de llaçar savines.

A mesura que guanyem metres l'escalada es torna més interessant. El punt culminant és la segona tirada, una preciosa placa prou vertical i amb bons agafadors.

La via és curta i es fa de pressa, essent molt fàcil de combinar amb itineraris veïns. Molt recomanable quan vulguem escalar a l'ombra

Descens:

Fem un ràpel de 50 metres per la vessant nord de bretxa que separa el Ditet de l'Agulla Fàcil o dos ràpels, un primer curt fins al coll (10m) i un altre més llarg des del coll fins a terra pel vessant nord.